

STAROSTA ŁĘCZYCKI

99-100 Łęczysca, pl. Tadeusza Kościuszki 1, Tel. (24) 388 72 00, Fax. (24) 721 32 17
sekretariat@leczyca.pl www.leczyca.pl

Łęczysca, 16.12.2021 r.

GKN.6824.46.2021.ED

DECYZJA

Na podstawie art.8 ust.1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 703, zwanej dalej u.z.w.g.) oraz art.104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r., poz.735 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Piątku

orzekam :

o uznaniu z dniem 05 lipca 1963 r. za mienie gromadzkie nieruchomości, położone w jednostce ewidencyjnej Piątek obręb Łubnica, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:

- nr 53 o pow. 0,1600 ha,
 - nr 68 o pow. 0,3400 ha,
 - nr 73 o pow. 0,0700 ha,
 - nr 102 o pow. 0,5100 ha,
 - nr 136/2 o pow. 0,0661 ha,
 - nr 159 o pow.0,2800 ha,
 - nr 164 o pow. 0,3800 ha,
 - nr 191 o pow. 0,1000 ha,
 - nr 206 o pow. 0,1800 ha,
- stanowiące drogi wewnętrzne o łącznej powierzchni 2,0861 ha.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 3 listopada 2021 r., znak: GG.6825.1.2021.DM Burmistrz Piątku zwrócił się do Starosty Łęczyskiego o uznanie, na podstawie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, działek nr 53, 68, 73, 102, 136/2, 159, 164, 191, 206 o łącznej powierzchni 2,0861 ha, położonej w obrębie Łubnica, za mienie gromadzkie.

W uzasadnieniu, Burmistrz wskazał, iż działki nr 53, 68, 73, 102, 136/2, 159, 164, 191, 206 o łącznej powierzchni 2,0861 ha, położone w obrębie Łubnica stanowią drogi wiejskie – wewnętrzne.

Do wniosku załączono opinię, ustalenia Rady Sołectkiej Sołectwa Łubnica oraz protokół z zebrania wiejskiego mieszkańców sołectwa Łubnica z dnia 19 października 2021 r.

Z treści załączonych dokumentów wynika, że wnioskowane nieruchomości stanowiły drogi już w latach powojennych i istnieją nadal. Przedmiotowe drogi stanowiły tzw. mienie gromadzkie i służyło celom publicznym przeznaczonym do powszechnego użytku całej gromady. Drogi te są w powszechnym korzystaniu mieszkańców wsi i okolic jako drogi dojazdowe do pól i zabudowań. Od lat nie są remontowane, a niejednokrotnie wymagają prac remontowych.

Art.8 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych stanowi, że starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art.1 ust.2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Zgodnie z treścią art.1 ust. 2 i 3 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych za mienie gromadzkie można uznać jedynie te nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, położone na obszarach wiejskich, które stanowią mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Z przepisu tego wynika, że definicja mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. z 1962 r., Nr 64, poz.303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w §1 znajduje się definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z tą definicją przez użyte w rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie, rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego i o powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz.191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z dnia 25 września 1954 roku.

Ustawa z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 5, poz.16) nie wniosła do sytuacji prawnej mienia gromadzkiego żadnych zmian, a jedynie powierzyła zarząd tym majątkiem gromadzkim radom narodowym.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy tj. w dniu 5 lipca 1963 r., dlatego też ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza, że rozstrzygnięcie wydane w trybie art.8 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy. W związku z tym późniejsze zdarzenia prawne i faktyczne dotyczące nieruchomości nie mogą skutkować uznaniem lub odmową uznania nieruchomości za mienie gromadzkie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 3 grudnia 2009 r. Sygn.IISA/Ke 615/09 stwierdził, iż istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj.5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość taka należała do dawnych czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 r. gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających

osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot, była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art.1 ust.2 ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie, podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

W toku postępowania wyjaśniającego dokonano analizy dokumentów posiadanych przez Powiatowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Łęczycy, które mają znaczenie w sprawie, to jest map i rejestrów ewidencji gruntów obrębów Łubnica.

Wśród dokumentów związanych z zakładaniem ewidencji gruntów w latach sześćdziesiątych, przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Łęczycy, odnaleziono operat polowy i obliczeniowy z sierpnia 1958 r. pod numerem 148/16/21/64 (zakończony maj 1960 r.) dla wsi Łubnica. W załączonej do rejestru mapy w skali 1:5000 sprawdzonej w 30 października 1962 r. uwidocznione zostały działki nr 71, 85, 71^a, 224, 166, 201, 200, 225, 242 stanowiące drogi.

W kontroli terenowej ewidencji gruntów dla wsi Łubnica gmina Piątek pod numerem 148/16/21/87, w załączonym protokole stanu władania i użytkowania z dnia 14 czerwca 1986 r. zmieniła się numeracja i powierzchnia działek:

- z działki nr 71 o pow. 0,036 ha na działkę nr 53 o pow. 0,04 ha,
- z działki nr 85 o pow. 0,221 ha na działkę nr 68 o pow. 0,22 ha,
- z działki nr 71^a o pow. 0,066 ha na działkę nr 73 o pow. 0,07 ha,
- z działki nr 224 o pow. 0,374 ha na działkę nr 102 o pow. 0,37 ha,
- z działki nr 166 o pow. 0,070 ha na działkę nr 136/2 o pow. 0,07 ha,
- z działki nr 201 o pow. 0,127 ha na działkę nr 159 o pow. 0,13 ha,
- z działki nr 200 o pow. 0,239 ha na działkę nr 164 o pow. 0,24 ha,
- z działki nr 225 o pow. 0,101 ha na działkę nr 191 o pow. 0,10 ha,
- z działki nr 242 o pow. 0,156 ha na działkę nr 206 o pow. 0,16 ha.

Do w/ w działek jako władającego wpisano Rejon Dróg Publicznych.

W rejestrze ewidencji gruntów obrębów Łubnica, założonym w 1962 r., odnowionym w 1987 r., w jednostce rejestrowej G-74 dla działek nr 53, 68, 73, 102, 136/2, 159, 164, 191 i 206 jako osobę władającą wpisano „Urząd Gminy w Piątku”, oznaczenie użytku „drogi”.

Aktualnie w ewidencji gruntów i budynków działki nr 53, 68, 73, 102, 136/2, 159, 164, 191 i 206 figurują jako użytek „drogi” we władaniu samoistnym Urzędu Gminy w Piątku.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, organ prowadzący postępowanie uznał że:

w/w działki spełniają wymogi ustawowe do uznania ich za mienie gromadzkie, nieruchomości odpowiadają charakterystyce tzw. majątku gromadzkiego. Przedmiotowe działki już przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych w 1963 r. (Dz.U.Nr 28, poz.169 ze zm.), miały charakter publiczny i społeczny.

Przed wydaniem decyzji, zgodnie z art.10 Kpa mieszkańcy wsi Łubnica oraz Burmistrz Piątku zostali zawiadomieni o prawie zapoznania się z aktami sprawy i zebrany materiał dowodowy. W wyznaczonym terminie strony postępowania nie wniósł żadnych uwag.

